

Bemidbar בְּמִדְבָּר *In the Wilderness*

Bemidbar (Numbers) 1:1 – 4:20

This week as we begin the book of Bemidbar (Numbers), let's start with a recap. Shemot (Exodus) and Vayikra (Leviticus) described for us the escape of the Israelites from their captivity in Egypt, the giving of the Torah on Mount Sinai, the erection of the Tabernacle, and the definitions of holiness, clean and unclean. The first ten chapters of Bemidbar will cover 20 days during which there will be two censuses performed and special organization geared towards preparing them for their march through the wilderness. The rest of Bemidbar will take the Israelites through the wilderness to the borders of the Promised Land, albeit amidst trials, tribulations, and death of a generation.

The word bemidbar (בְּמִדְבָּר) means “in the wilderness”. In the Scriptures, the wilderness (midbar - מִדְבָּר) is not necessarily the desert area, but the uncharted territory we find ourselves in usually during exile. The root of wilderness (midbar - מִדְבָּר) is debar (דָּבַר) which means “to speak” or “words”. Thus the very literal meaning of bemidbar is “in the place of speaking” or the “place of words”. Interestingly enough, we find both midbar and its root in the first verse:

Bemidbar 1:1 Now יהוה (Yahwey) sprak (דָּבַר) to Moses in the wilderness (מִדְבָּר) of Sinai, in the tabernacle of meeting, on the first day of the second month, in the second year after they had come out of the land of Egypt

Devarim (Deuteronomy) 8 gives us insight into the purpose of the wilderness experience:

Devarim 8:16 “who fed you in the wilderness with manna, which your fathers did not know, that He might humble you and that He might test you, to do you good at the latter end —

In the wilderness, He feeds us with manna. The disciple John tells us who this manna is:

John 6:32 Then Yeshua said to them, “Most assuredly, I say to you, Moses did not give you the bread from heaven, but My Father gives you the true bread from heaven. 33” For the bread of Elohim is He who comes down from heaven and gives life to the world.”

Thus we can see that the reason יהוה took His people into the wilderness (the place of the Word) was to humble them and test them by providing them with exactly what they needed through the manna which is Messiah Yeshua, the living Word! He is the way out of exile. And don't miss the last phrase in Devarim 8:16... “to do you good at the latter end”. This is a clue to end times. The teaching that we learn out in the wilderness will “do us good” in the “latter days”. So if you think you are out there somewhere, being tested and humbled...look for the manna. The Bread of

Bemidbar בְּמִדְבָּר *In de Wildernis*

Bemidbar (Numeri) 1:1 – 4:20

Laten we deze week, als wij met het boek Bemidbar (Numeri) beginnen, starten met een recapitulatie. Shemot (Exodus) en Vayikra (Leviticus) beschreven voor ons de ontsnapping van de Israëlieten uit hun gevangenschap in Egypte, het geven van de Thora op de berg Sinai, de bouw van de Tabernakel, en de definities van heiligheid, rein en onrein. De eerste tien hoofdstukken van Bemidbar zullen 20 dagen behandelen met daarin twee tellingen en speciale organisatie gericht op hun voorbereiding voor hun march door de wildernis. De rest van Bemidbar zal Israëlieten door de wildernis leiden naar de grenzen van het Beloofde Land, ondanks op z'n minst testen, beproevingen, en de dood van een generatie.

Het woord bemidbar (בְּמִדְבָּר) betekent “in de wildernis”. In de Schrift is de wildernis (midbar - מִדְבָּר) niet noodzakelijk het woestijngebied, maar het niet in kaart gebrachte gebied waar wij ons tijdens verbanning gewoonlijk in bevinden. De wortel van wildernis (midbar - מִדְבָּר) is debar (דָּבַר) wat “spreken” of “woorden” betekent. Aldus is de zeer letterlijke betekenis van bemidbar “in de plaats van het spreken” of de “plaats van woorden”. Opvallend genoeg vinden wij zowel midbar als zijn wortel in het eerste vers:

Bemidbar 1:1 Nu sprak (דָּבַר) יהוה (Yahwey) tot Mozes in de wildernis (מִדְבָּר) van Sinai, in de tabernakel van samenkomst, op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar nadat zij uit het land Egypte waren gekomen.

Devarim (Deuteronomium) 8 geeft ons inzicht in het doel van de wilderniservaring:

Devarim 8:16 die u in de wildernis voedde met manna, dat uw vaders niet kenden, opdat Hij u bescheiden zou kunnen maken en dat Hij u zou kunnen testen, om u bij het laatste einde goed te doen —

In de wildernis voedt Hij ons met manna. De discipel Johannes vertelt ons wie dit manna is:

Joh.6:32 Dan zei Yeshua tot hen: “Voorzeker zeg Ik tot u; niet Mozes gaf u het brood van hemel, maar Mijn Vader geeft u het ware brood van hemel. 33 Want het brood van Elohim is Hij die neerkomt uit hemel en leven aan de wereld geeft.”

Aldus kunnen wij zien dat de reden waarom יהוה Zijn mensen in de wildernis (de plaats van het Woord) leidde, was om hen bescheiden te maken en hen te testen door hen precies te voorzien van wat zij nodig hadden door het manna dat Messiah Yeshua is, het levende Woord! Hij is de weg uit de ballingschap. En mis de laatste uitdrukking in Devarim 8:16 niet... “om u goed te doen bij het laatste einde”. Dit is een verwijzing naar de eindtijd. De lessen die wij uit in de wildernis zijn trekken, zal “ons goeddoen” in de “laatste dagen”. Dus als u denkt daar ergens buiten te zijn, getest te en vernederd wordt... zoek het manna.

Life is also there and He wants to teach you what you need to know for the “latter end”!

Scripture teaches that there will be another exodus before we return to the Promised Land. Isaiah shows us the same pattern of being humbled in order to be fed:

Isaiah 5:13 Therefore my people have gone into captivity, because *they have no knowledge*; Their honorable men *are* famished, and their multitude dried up with thirst. . . . 15 People shall be brought down, each man shall be humbled, And the eyes of the lofty shall be humbled. 16 But יהוה of hosts shall be exalted in judgment, And El who is holy shall be hallowed in righteousness. 17 Then the lambs shall feed in their pasture (רִבֵּר), And in the waste places of the fat ones strangers shall eat.

The context of the above verses is people living their lives without regard for the Almighty. Because they have no knowledge, they will find themselves in captivity. Verse 17 says this is where the lambs will feed in their pasture. The word for pasture is רִבֵּר, which aside from the added vowel points, is made up of the same Hebrew letters as “word”. יהוה is always feeding the lambs with the Word, which we know to be His Son! Check out your own English translation for this verse. It is very difficult to see this in many of the translations.

Let’s read another prophecy with this same message:

Micah 2:12 “ I will surely assemble all of you, O Jacob, I will surely gather the remnant of Israel; I will put them together like sheep of the fold, Like a flock in the midst of their pasture (רִבֵּר); They shall make a loud noise because of *so many* people. 13 The one who breaks open will come up before them; They will break out, Pass through the gate, And go out by it; Their king will pass before them, With יהוה at their head.”

It’s pretty awesome, isn’t it? The Shepherd will gather up His sheep, the remnant of Israel. He will take them to the place of the Word (pasture) where He will lead us. This commentary will later finish with two more prophecies that will give us a few more details about this.

Now let’s pick up another point from the first verse of our Parsha:

Bemidbar 1:1 Now יהוה spoke to Moses in the Wilderness of Sinai, in the tabernacle of meeting, on the first day of the second month, in the second year after they had come out of the land of Egypt:

It’s the precise timing in this verse that I want you to remember. We know from Exodus 16, that manna was to be collected each day, with a double portion collected on the 6th day. Each day’s manna was sufficient for that day

Het brood des Levens is ook daar en Hij wil u leren wat u voor het “laatste einde” moet weten!

De Schrift leert dat er een nog een uittocht zal zijn alvorens wij naar het Beloofde Land terugkeren. Jesaja toont ons hetzelfde patroon van bescheiden gemaakt worden om gevoed te worden:

Jes. 5:13 Daarom is mijn volk in gevangenschap gegaan, omdat *zij geen kennis hebben*; Hun eerbare mannen *zijn* verhongerd, en de massa verdroogde van dorst . . . . 15 De mensen zullen verlaagd worden, elk mens zal vernederd worden, en de ogen van de hooghartige zullen vernederd worden. 16 Maar יהוה der heerscharen zal in het oordeel verhoogd worden, en El die heilig is, zal in oprechtheid geheilgd worden. 17 Dan zullen de lammeren in hun eigen weiland (רִבֵּר) grazen, en in de verwoeste plaatsen van de vetten zullen de vreemdelingen eten.

De context van de bovenstaande verzen betreft mensen die hun leven zonder achtung voor Almachtige leven. Omdat zij geen kennis hebben, zullen zij zich gevangen zien. Vers 17 zegt dat dit is waar de lammeren in hun weiland zullen grazen. Het woord voor weiland is רִבֵּר, dat ongeacht de toegevoegde klinkerpunten, uit dezelfde Hebreeuwse letters als “woord” bestaat. יהוה is altijd bezig de lammeren met het Woord te voeden, waarvan wij weten dat het Zijn Zoon is! Controleer uw eigen vertaling over dit vers. Bij veel vertalingen is dit zeer moeilijk te zien.

Laten we een andere profetie met dezelfde inhoud lezen:

Micha 2:12 Ik zal zeker elkeen samenbrengen, O Jacob; Ik zal zeker het overblijfsel van Israël verzamen; Ik zal hen als schapen van de schaapskooi samenbrengen, zoals een kudde te midden van hun weiland (רִבֵּר); Zij zullen geweldig lawaai maken omwille van zoveel mensen. 13 Degene die open breekt zal vóór hen opstaan; Zij zullen uitbreken, door de poort gaan, en daardoor uitgaan; Hun koning zal er vóór hen doorheen gaan, met יהוה aan het hoofd.

Het is nogal ontzagwekkend, is niet het? De Herder zal Zijn schapen bijeen nemen, het overblijfsel van Israël. Hij zal hen naar de plaats van het Woord (weiland) nemen waar Hij ons zal leiden. Deze commentaar zal straks eindigen met nog twee profetieën die ons hierover nog wat meer details zullen geven.

Laten we nu stilstaan bij een ander punt van het eerste vers van onze Parsha:

Bemidbar 1:1 Nu sprak יהוה tot Mozes in de Wildernis van Sinai, in de tabernakel van samenkomst, op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar nadat zij uit het land Egypte gekomen waren:

Het is de nauwkeurige timing in dit vers dat ik vind dat je moet vasthouden. Wij weten vanuit Exodus 16, dat elke dag manna verzameld moest worden, met een dubbel portie op de 6de dag. De manna van elke dag volstond voor enkel die dag (met

only (with the exception of what was gathered on the 6th carrying over into the 7th). I believe that this teaches us that what we need to know about the end times will also come a little at a time...sufficient for that day only. To attempt to gather more information than what is being revealed will lead to rotten manna. Gathering manna destined to rot could be following the words of self-proclaimed prophets who claim to have heard from the Spirit of the Almighty. Often their words even contradict Scripture! Also it is important to notice that each day's manna was called an omer. Now here is where we link the omer/manna with Bemidbar 1:1...

Shemot 16:16 “This is the word (בַּר) which יהוה has commanded: ‘Let every man gather it according to each one’s need, one omer for each person, according to the number of persons; let every man take for those who are in his tent.’ “ 17 Then the children of Israel did so and gathered, some more, some less. 18 So when they measured it by omers, he who gathered much had nothing left over, and he who gathered little had no lack. Every man had gathered according to each one’s need. 19 And Moses said, “Let no one leave any of it till morning.” 20 Notwithstanding they did not heed Moses. But some of them left part of it until morning, and it bred worms and stank. And Moses was angry with them.

Now back to the time frame given in Bemidbar 1:1 and how it connects with the manna. The timing of Bemidbar 1:1 is the first new moon between the waving of the first fruits of barley and Shavuot (Pentecost). This obviously puts us right in the middle of the “counting of the omer”. As we all attempt to figure out the significance of the omer, is this one more clue as to the gathering of revelation through the Word/manna/omer during this important time period of counting? Is the teaching on the census and the set up of the tribes as they make their way through the wilderness also important to our trek to the Promised Land? I’m only asking. I wish I knew all the answers, but I think as we count, we may be collecting our omer of the Word for each day!

Oh, just one more thing here! Notice in Shemot 16:20 that their omer of manna stunk because “they did not heed Moses.” Remember that Moses and Torah are synonymous terms (Luke 24:27), so any truth that does not heed Moses/Torah will “breed worms and stink”.

Here’s another couple verses that may tie in with counting the days of the omer:

Jeremiah 2:31 “O generation, see the Word (בַּר) of יהוה! Have I been a wilderness (בְּרִית) to Israel, Or a land of darkness? Why do My people say, ‘We are lords; We will come no more to You’? 32 Can a virgin forget her ornaments, Or

uitzondering van wat op het 6de werd verzameld om naar de zevende over te dragen). Ik geloof dat dit ons onderwijst dat wat wij over de eindtijden moeten weten ook beetje bij beetje zal komen ... voldoende voor enkel die dag. Meer informatie proberen te verzamelen dan wat wordt geopenbaard, zal leiden tot bedorven manna. Manna verzamelen dat bestemd is te verrotten, zou naar de woorden van zichzelf tot profeet verklaarden kunnen zijn die zich toe-eigenen het van de Geest van Almachtig gehoord te hebben. Vaak spreken hun woorden zelfs de Schrift tegen! Ook is het belangrijk om op te merken dat het manna van elke dag een Omer werd genoemd. Nu is dit waar wij Omer/manna met Bemidbar 1:1 verbinden ...

Shemot (Exodus) 16:16 Dit is het woord (בַּר) dat יהוה heeft bevolen: ‘Laat elkeen het volgens zijn behoefte verzamelen, één Omer per persoon, volgens het aantal personen; laat elkeen nemen voor hen die in zijn tent zijn. ‘ 17 Toen deden de kinderen van Israël dit en verzamelden, sommigen meer, sommigen minder. 18 Dus toen zij het met omers maten, had hij die veel verzamelde geen overschot, en hij die weinig verzamelde had geen gebrek. Elkeen had volgens zijn eigen behoefte verzameld. 19 En Mozes zei: “Laat niemand iets er van overlaten tot de ochtend.” 20 Niettegenstaande besteedden zij geen aandacht aan Mozes. Maar sommigen van hen lieten een deel ervan tot de ochtend, en het kweekte wormen en stonk. En Mozes was op hen boos.

Nu terug naar het tijds kader dat in Bemidbar 1:1 wordt gegeven en hoe het met manna verband houdt. De timing van Bemidbar 1:1 is de eerste nieuwe maan tussen het golven van de eerste opbrengst van gerst en Shavuot (Pinksteren). Dit voert ons klaarblijkelijk precies naar het midden van de “Omertelling”. Als wij allen proberen om de betekenis van de Omer te achterhalen, is deze dan een verdere aanwijzing in verband met het verzamelen van openbaring door het Woord/manna/Omer tijdens deze belangrijke tijdspanne van het tellen? Zijn het onderwijs over de telling en de opstelling van de stammen als zij hun weg door de wildernis zoeken ook belangrijk voor onze trek naar het Beloofde Land? Ik vraag het alleen maar. Ik wenste dat ik alle antwoorden kende, maar ik denk naarmate wij tellen, wij onze Omer van het Woord voor elke dag aan het verzamelen kunnen zijn!

Oh, nog één bijkomend ding hier! Merk in Shemot 16:20 dat hun Omer manna stonk omdat “zij aan Mozes geen aandacht besteedden.” Herinner u dat Mozes en Thora synonieme begrippen zijn (Luc. 24:27), dus om het even welke waarheid die aan Mozes/Thora geen aandacht besteedt, zal “wormen kweken en zal stinken”.

Hier zijn nog een paar verzen die met het tellen van de dagen van Omer verband kunnen hebben:

Jer.2:31 O geslacht, ziet het Woord (בַּר) van יהוה! ben Ik een wildernis (בְּרִית) voor Israël geweest, of een land van duisternis? Waarom zegt Mijn volk: “Wij zijn heren; wij zullen niet meer naar U komen”? 32 Kan een maagd haar versierselen, of een bruid haar opschik

a bride her attire? Yet My people have forgotten Me days with no number.

Notice in verse 31 the appearance of these important and related words again. . . word and wilderness. יְהוָה is imploring His people to “see the Word of יְהוָה”! Did they only see darkness, or did they miss the Word which would have brought light? How could they have forgotten? And his complaint is that they have forgotten Him “days with no number” . . . could unnumbered days be days that they were not counting the omer? Is this the reason why they forgot Him?

Psalm 90:12 So teach us to number our days, that we may gain a heart of wisdom.

What can we learn from the taking of the census in Bemidbar, chapter 1? This is the process for the census that יְהוָה commanded:

Bemidbar 1:2 “Take a census of all the congregation of the children of Israel, by their families, by their fathers’ houses, according to the number of names, every male individually, 3 “from twenty years old and above — all who are able to go to war in Israel. You and Aaron shall number them by their armies. 4 “And with you there shall be a man from every tribe, each one the head of his father’s house.

There are several details in these verses that we will want to take note of:

- This count was by tribes. Today it is no longer possible for most who are not of Judah or Levi to know absolutely what tribe they are identified with (although there are clues as to the personalities of each of the tribes). Yeshua, however, did give us a clue as to who our family is:

Matthew 12:46 While He was still talking to the multitudes, behold, His mother and brothers stood outside, seeking to speak with Him. 47 Then one said to Him, “Look, Your mother and Your brothers are standing outside, seeking to speak with You.” 48 But He answered and said to the one who told Him, “Who is My mother and who are My brothers?” 49 And He stretched out His hand toward His disciples and said, “Here are My mother and My brothers! 50 “For whoever does the will of My Father in heaven is My brother and sister and mother.”

Luke 8:21 But He answered and said to them, “My mother and My brothers are these who hear the word of God and do it.”

- They are counted “according to the number of names”. It has been pointed out that these names were not the names of slaves. These were the names of freed men! These are the names of men learning to walk with the Almighty in the wilderness, the place of the Word. The names listed from each tribe are reflective of the moral fiber of their leadership. If this is our pattern, leaders such as these will be in

vergeten? Nochtans heeft Mijn volk Mij dagen zonder aantal vergeten.

Ziet in vers 31 deze belangrijke en verwante woorden weer verschijnen . . . woord en wildernis. יְהוָה smeekt Zijn mensen om “het Woord van יְהוָה te zien”! Zagen zij slechts duisternis, of misten zij het Woord dat licht zou gebracht hebben? Hoe konden zij vergeten hebben? En zijn klacht is dat zij Hem “dagen zonder aantal” hebben vergeten. . . zouden niet genummerde dagen, dagen kunnen zijn dat zij de Omer niet telden? Is dit de reden waarom zij Hem vergaten?

Psalm 90:12 Leer ons om zo onze dagen te nummeren, dat wij een hart van wijsheid kunnen bereiken.

Wat kunnen wij van de telling in Bemidbar, hoofdstuk 1 leren? Dit is het proces voor de telling die יְהוָה gebood:

Bemidbar 1:2 Doe een telling van heel de vergadering van de kinderen van Israël, volgens hun families, volgens hun vaders huizen, volgens het aantal namen, elk mannelijk lid individueel, 3 vanaf twintig jaar oud en daarboven — iedereen wie in staat is om in Israël naar de oorlog te gaan. U en Aaron zult hen volgens hun legers tellen. 4 En met u zal er een man van elke stam zijn, elkeen het hoofd van zijn vaders huis.

Er zijn verscheidene details in deze verzen waarvan wij nota willen nemen:

- Deze telling was volgens de stammen. Vandaag is het niet meer mogelijk voor de meesten die niet van Juda of Levi zijn om absoluut te weten tot welke stam zij behoren (hoewel er aanwijzingen zijn in verband met de persoonlijkheden van elk van de stammen). Yeshua, echter, gaf ons een aanwijzing in verband met wie onze familie is:

Mat.12:46 En als Hij nog tot de scharen sprak, ziet, Zijn moeder en broeders stonden buiten, zoekende Hem te spreken. 47 En iemand zei tot Hem: Zie, Uw moeder en Uw broeders staan daar buiten, zoekende U te spreken. 48 Maar Hij, antwoordde en zei tot degene die Hem dat zei: “Wie is Mijn moeder, en wie zijn Mijn broeders?” 49 En Hij strekte Zijn hand uit naar Zijn discipelen en zei: “Hier zijn Mijn moeder en Mijn broeders! 50 Want al wie de wil van Mijn Vaders in de hemel doet, is Mijn broeder, en zuster, en moeder.”

Luc.8:21 Maar hij antwoordde en zei tot hen: “Mijn moeder en Mijn broers zijn deze die het woord van God horen en het doen.”

- Zij worden geteld “volgens het aantal namen”. Men heeft erop gewezen dat deze namen niet de namen van slaven waren. Dit waren de namen van bevrijde mensen! Dit zijn de namen van mensen die leren wandelen met de Almachtig in de wildernis, de plaats van het Woord. De namen die van elke stam worden vermeld weerspiegelen de karaktervastheid van hun leiding. Als dit ons patroon is, zullen leiders zoals deze op hun plaats zijn

place before we head for the Promised Land. Here are a few of the meanings of their names:

Elizur (El/God of the rock)

Shelumiel (Peace of El)

Nethaneel (Given of El)

Elishama (El of hearing)

• Twenty years and up, “who are able to go to war”. This census, therefore, was of a military nature. The age of 20 is considered by the Sages to be the ideal as far as physical endurance and capacity. The implication is that those who would not fight for Israel were not counted. There is no upper age limit given. When there was a war coming, the usual deferment for the elderly was set aside. The elderly were expected to contribute in whatever way possible. This is still the way Israel responds to war today.

The Levites were not a part of the first census. They are handled in a much different way:

Bemidbar 1:48 for יהודה had spoken to Moses, saying: 49 “Only the tribe of Levi you shall not number, nor take a census of them among the children of Israel; 50 “but you shall appoint the Levites over the tabernacle of the Testimony, over all its furnishings, and over all things that belong to it; they shall carry the tabernacle and all its furnishings; they shall attend to it and camp around the tabernacle. 51 “And when the tabernacle is to go forward, the Levites shall take it down; and when the tabernacle is to be set up, the Levites shall set it up. The stranger who comes near shall be put to death. 52 “The children of Israel shall pitch their tents, everyone by his own camp, everyone by his own standard, according to their armies; 53 “but the Levites shall camp around the tabernacle of the Testimony, that there may be no wrath on the congregation of the children of Israel; and the Levites shall keep charge of the tabernacle of the Testimony.” 54 Thus the children of Israel did; according to all that יהודה commanded Moses, so they did.

Although it appears that the Levites escaped being part of the army, this is not so. It was the duty of the Levites to camp around the tabernacle (verses 50 & 53). Verse 51 indicates that any stranger who comes near the tabernacle must be put to death. Therefore we picture the Levites as a kind of elite company or the palace guards whose duty it was to guard the holiness of the sanctuary. If anything unholy got by the rest of the tribes, it was the responsibility of the Levites to stop it. Therefore, we can make more sense out of the story of Phinehas, who killed the couple in the midst of the Tabernacle courtyard. He was properly doing the job he was commissioned for!

Bemidbar 25:6 And indeed, one of the children of Israel came and presented to his brethren a Midianite woman in the sight of Moses and in the sight of all the congregation of the children of

alvorens wij op weg gaan naar het Beloofde Land. Hier zijn enkelen van de betekenissen van hun namen:

Elizur (El/God van de rots)

Shelumiel (Vrede van El)

Nethaneel (Gegeven van El)

Elishama (El van het horen)

• Twintig jaar en meer, “die naar de oorlog kunnen gaan”. Deze telling was daarom van militaire aard. De leeftijd van 20 wordt door de wijzen beschouwd als het ideaal wat betreft fysieke uithouding en bekwaamheid. Dit betekent ook dat degenen die niet voor Israël wilden vechten, niet meegeteld werden. Er wordt geen maximum leeftijd gegeven. Wanneer er een oorlog op komst was, werd de gebruikelijke opschorting voor de bejaarden buiten werking gesteld. Van de bejaarden werd verwacht dat ze op eender welke mogelijke wijze zouden bijdragen. Dit is vandaag nog steeds de manier waarop Israël op een oorlog reageert.

De Levieten maakten geen deel uit van de eerste telling. Zij worden op een heel andere manier behandeld:

Bemidbar 1:48 want יהודה had tot Mozes gesproken, zeggend: 49 “Enkel de stam van Levi zult u niet tellen noch hun aantal onder de kinderen van Israël opnemen; 50 maar u zult de Levieten over de tabernakel van het Getuigenis aanstellen, over al zijn meubilair, en over alle dingen die daarbij horen; zij zullen de tabernakel en al zijn meubilair dragen; zij zullen erbij dienen en rond de tabernakel kamperen. 51 En wanneer de tabernakel moet doorgaan, zullen de Levieten haar neerhalen; en wanneer de tabernakel moet worden opgezet, zullen de Levieten haar opstellen. De vreemdeling die dichtbij komt zal gedood worden. 52 De kinderen van Israël zullen hun tenten opslaan, iedereen bij zijn eigen kamp, iedereen bij zijn eigen vlag, volgens hun legers; 53 maar de Levieten zullen rond de tabernakel van het Getuigenis kamperen, opdat er geen toorn op de vergadering van de kinderen van Israël kan zijn; en de Levieten zullen over de tabernakel van het Getuigenis waken.” 54 Zo deden de kinderen van Israël; volgens alles dat יהודה Mozes gebood, zo deden zij.

Hoewel het lijkt alsof de Levieten eraan ontsnapten om deel uit te maken van het leger, is dit niet zo. Het was de plicht van de Levieten om rond de tabernakel te kamperen (verses 50 & 53). Vers 51 geeft aan dat om het even welke vreemdeling die dichtbij de tabernakel komt gedood moet worden. Daarom stellen wij ons de Levieten als een soort elitebedrijf voor of als de paleiswachten die verplicht waren om de heiligheid van het heiligdom te bewaken. Als iets onheiligs bij de overige stammen plaatsvond, was het de verantwoordelijkheid van Levieten om dit te stoppen. Daardoor kunnen wij het verhaal van Phinehas beter begrijpen, die het paar op de binnenplaats van de Tabernakel doodde. Hij deed het werk dat hem opgedragen was naar behoren!

Bemidbar 25:6 En inderdaad, één van de kinderen van Israël kwam en stelde aan zijn broeders een Midianitische vrouw voor, voor de ogen van Mozes en voor de ogen van heel de vergadering van de kinderen

Israel, who *were* weeping at the door of the tabernacle of meeting. 7 Now when Phinehas the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, saw it, he rose from among the congregation and took a javelin in his hand; 8 and he went after the man of Israel into the tent and thrust both of them through, the man of Israel, and the woman through her body. So the plague was stopped among the children of Israel.

Today we are of the priesthood of the order of Melchizedek:

1 Peter 2:9 But you *are* a chosen generation, a royal priesthood, a holy nation, His own special people, that you may proclaim the praises of Him who called you out of darkness into His marvelous light;

Although we are not guarding the tabernacle, if we want to be a part of this royal priesthood, it is our duty to guard the holiness of the Almighty:

Ezekiel 44:23 “And they shall teach My people the difference between the holy and the unholy, and cause them to discern between the unclean and the clean. 24 “In controversy they shall stand as judges, and judge it according to My judgments. They shall keep My laws and My statutes in all My appointed meetings, and they shall hallow My Sabbaths.”

And what weapons have we been given?

Ephesians 6:10 Finally, my brethren, be strong in Adonai and in the power of His might. 11 Put on the whole armor of Yah, that you may be able to stand against the wiles of the devil. 12 For we do not wrestle against flesh and blood, but against principalities, against powers, against the rulers of the darkness of this age, against spiritual *hosts* of wickedness in the heavenly *places*. 13 Therefore take up the whole armor of Yah, that you may be able to withstand in the evil day, and having done all, to stand. 14 Stand therefore, having girded your waist with truth, having put on the breastplate of righteousness, 15 and having shod your feet with the preparation of the gospel of peace; 16 above all, taking the shield of faith with which you will be able to quench all the fiery darts of the wicked one. 17 And take the helmet of salvation, and the sword of the Spirit, which is the word of Elohim; 18 praying always with all prayer and supplication in the Spirit, being watchful to this end with all perseverance and supplication for all the saints –

Now let's take a look at the concept of the firstborn:

Bemidbar 3:11 Then יהוה spoke to Moses, saying: 12 “Now behold, I Myself have taken the Levites from among the children of Israel instead of every firstborn who opens the womb among the children of Israel. Therefore the Levites shall be Mine, 13 “because all the firstborn are Mine. On the day that I

van Israël, die bij de deur van de tabernakel van samenkomst aan het wenen *waren*. 7 Toen nu Phinehas de zoon van Eleazar, de zoon van Aaron de priester, het zag, stond hij op vanuit de vergadering en nam een werpspies in zijn hand; 8 en hij ging de man van Israël in de tent achterna en doorstak beiden hun lichaam, de man van Israël en de vrouw. Zo werd de plaag tegengehouden onder de kinderen van Israël.

Vandaag zijn wij van het priesterschap naar de orde van Melchizedek:

1 Pet.2:9 Maar u *bent* een uitgekozen generatie, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, Zijn eigen bijzonder volk, dat u de lof zou afkondigen van Hem die u uit duisternis in Zijn prachtig licht riep;

Hoewel wij niet de tabernakel bewaken, is het onze plicht om de heiligheid van de Almachtige te bewaken als wij een deel van dit koninklijk priesterschap willen zijn:

Eze.44:23 En zij zullen Mijn volk het verschil tussen het heilige en het onheilige onderwijzen en maken dat zij het onreine van het reine onderscheiden. 24 In geschilpunten zullen zij als rechters staan, *en* het beoordelen volgens Mijn oordelen. Zij zullen Mijn wetten en Mijn statuten houden in al Mijn vastgestelde samenkomsten, en zij zullen Mijn Sabbatten heiligen.

En welke wapens zijn ons gegeven?

Ef.6:10 Tenslotte mijn broeders, wees sterk in Adonai en in het vermogen van Zijn macht. 11 Doe het hele pantser van Yah aan, opdat u staande kunt blijven tegen de listen van de duivel. 12 Want wij worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen overheden, tegen machten, tegen de heersers van de duisternis van deze tijd, tegen geestelijke *gasteren* van verdorvenheid in de hemelse *plaatsen*. 13 Neem daarom het gehele pantser van Yah op, opdat u in de kwade dag in staat bent te weerstaan, en alles gedaan hebt om te weerstaan. 14 Staat dan, uw middel omgord hebbend met waarheid, de borstplaat van oprechtheid aangedaan hebbend, 15 en uw voeten met de voorbereiding van het evangelie van vrede geschoeid hebbend; 16 vooral, het schild van geloof nemend waarmee u alle vurige pijlen van slechte zult kunnen doven. 17 En neem de helm van redding/heil, en het zwaard van de Geest, dat het woord van Elohim is; 18 altijd biddend met alle gebed en smeking in de Geest, daartoe waakzaam zijnde met alle volharding en smeking voor alle heiligen –

Laten we nu even kijken naar het begrip van de eerstgeborene:

Bemidbar 3:11 Dan sprak יהוה tot Mozes, zeggend: 12 “Nu zie, Ikzelf heb de Levieten uit de kinderen van Israël genomen in plaats van elke eerstgeborene die de schoot opent onder de kinderen van Israël. Daarom zullen de Levieten van Mij zijn, 13 omdat al de eerstgeborenen van Mij zijn. Op de dag dat ik al eerstgeboren

struck all the firstborn in the land of Egypt, I sanctified to Myself all the firstborn in Israel, both man and beast. They shall be Mine: I am יהוה.”

When יהוה struck the firstborn in Egypt, those males who died provided a Scriptural basis for the concept of יהוה taking one person's blood as a payment for the guilt of another. This is redemption. Redemption has in it the idea of exchange or substitution. As a result He owned and set apart the firstborn in Israel. It was then the Almighty's prerogative to exchange the firstborn in Israel for the Levites. This required another count. Unlike the previous census, this time the Levite males are numbered from a very early age:

Bemidbar 3:14 יהוה spoke to Moses in the wilderness of Sinai, saying: 15 Record the Levites by ancestral house and by clan; record every male among them from the age of one month up. 16 So Moses recorded them at the mouth of יהוה as he was commanded.

Every Levite baby had to see one new moon ...that is one complete cycle of renewing before they were to be counted. Why? Because this became the job of the Levites – to work at renewing Israel, bringing her out of darkness into the light.

Now after the completion of the Levitical census, it is found that there are 273 extra first-born that needed to be redeemed:

Bemidbar 3:46 “And for the redemption of the two hundred and seventy-three of the firstborn of the children of Israel, who are more than the number of the Levites, 47 “you shall take five shekels for each one individually; you shall take *them* in the currency of the shekel of the sanctuary, the shekel of twenty gerahs. 48 “And you shall give the money, with which the excess number of them is redeemed, to Aaron and his sons.”

Let's take a closer look at the numbers that were a part of this census:

- 22,000 – Levite males, 1 month and older (Bemidbar 3:39)
- 22,273 – Firstborn males, 1 month and older, among the sons of Israel (Bemidbar 3:43)
- 603,550 – Those of the ages of 20 and upwards counted for war (Bemidbar 1:46)
- 3,000,000 – The number many estimate for the total coming out of Egypt
- 1,500,000 – Estimate for all males

So, what do these numbers tell us? We can divide the number of firstborn males into the total estimate for males (22,273/1,500,000) and find out what would appear to be the average number of males per family (shouldn't every family have a firstborn?). The number we get is 67 and that's sons only! We also would expect that the Levite males would make up 1/12 of the

in het land van Egypte sloeg, heiligde Ik aan Mij al de eerstgeborenen in Israël, zowel mens als dier. Zij zullen van Mij zijn: Ik *ben* יהוה.”

Toen יהוה de eerstgeborenen in Egypte sloeg, vormden de mannelijken die stierven een Bijbelse basis voor het concept van יהוה: iemands bloed nemend als betaling voor de schuld van een andere. Dit is afkoping. Afkoping heeft daarin het denkbeeld van uitwisseling of vervanging. Dientengevolge bezat Hij de eerstgeborenen in Israël en zonderde ze af. Het was toen het voorrecht van de Almachtige om de eerstgeborenen in Israël te ruilen tegen de Levieten. Dit vereiste een andere telling. In tegenstelling tot de vorige telling, worden deze keer de Levieten jongens vanaf een zeer vroege leeftijd geteld:

Bemidbar 3:14 יהוה sprak tot Mozes in de wildernis van Sinai, zeggend: 15 “Registreer de Levieten per voorouderlijk huis en per familie; registreer al wat mannelijk is vanaf de leeftijd van één maand. 16 Zo registreerde Mozes hen naar de mond van יהוה zoals hem geboden was.

Elke baby Leviet moest één nieuwe maan zien... d.w.z. één volledige cyclus van vernieuwing alvorens zij geteld moesten worden. Waarom? Omdat dit de taak van de Levieten werd - om aan het vernieuwen van Israël te werken, haar uit duisternis in het licht brengend.

Nu vindt men na de voltooiing van de Levietische telling, dat er 273 extra eerstgeboren zijn die moeten teruggekocht worden:

Bemidbar 3:46 En voor de afkoop van twee honderd drieënzeventig eerstgeborenen van de kinderen van Israël, die het aantal Levieten overtreffen, 47 zult u vijf sikkel voor elkeen individueel nemen; u zult *ze* in de munt van de sikkel van het heiligdom, de sikkel van twintig gera's nemen. 48 En u zult het geld, waarmee het bovenmatige aantal van hen wordt teruggekocht, aan Aaron en zijn zonen geven.

Laten we de getallen bij deze telling wat van nabij bekijken:

- 22.000 – mannelijke Levieten, 1 maand en ouder (Bemidbar 3:39)
- 22.273 – mannelijke Eerstgeborenen, 1 maand en ouder, onder de zonen van Israël (Bemidbar 3:43)
- 603.550 – die van 20 jaar en ouder, geteld voor oorlogvoering (Bemidbar 1:46)
- 3.000.000 – het aantal dat velen ramen voor het totaal dat uit Egypte komt
- 1.500.000 – Raming van alle mannelijken

Dus, wat vertellen deze aantallen ons? Wij kunnen het aantal mannelijke eerstgeboren verdelen over de totale raming mannelijken (22.273/1.500.000) en te weten komen wat het gemiddelde aantal mannelijken per familie zou kunnen zijn (zou elke familie niet een eerstgeborene hebben?). Het getal dat wij bekomen is 67 en dat betreft enkel zonen! Wij zouden ook verwachten dat de mannelijke Levieten $1/12^{\text{de}}$ van het aantal

number of the sons of Israel. Again by dividing 22,000 into 1,500,000 we get approximately 1/67. This is a perplexing problem to many trying to come up with common sense solutions. Could there be a simple answer?

Let's think about what happened on the night of the Passover. The Israelite families killed the Passover lamb and painted its blood on their doorway to ensure the life of their firstborn. This was not done in secret. Most Egyptians probably knew that they had done this, though they may not have understood the reason behind it. The next morning, however, when their firstborn son was dead...they understood the power and the authority of the Elohim of the Hebrews. They had been witness to the plagues, but now He was taking their children! Were they able to make a choice? Did multitudes of these people (representing the 70 nations) make the split second decision to leave after the loss of their firstborn in order to possibly save the rest of their families? Could this have been the reason for so many rebels later on as they journeyed through the wilderness?

So if this was the case, then the numerous families that joined with the Israelites came without their firstborn sons. The other sons in these families were included in the number of estimated males who left Egypt, but only those families who painted their doorway with the blood of the lamb had a firstborn. Thus you can no longer perform the simple division. The number of 67 that we came up with for sons per family would decrease dramatically as the families without firstborn sons were taken into consideration. All of these people would have attached themselves to the various tribes and actually merged into those tribes, becoming a part of the count. It is possible that the tribe of the Levites kept themselves pure and did not allow in any extras. This would also explain the unusual ratio of Levites to the other tribes.

Now, if this is true, then could this be a pattern that we will see again in a future exodus? Keep in mind that this is not about the personal salvation that was accomplished through Yeshua. This is about the physical salvation of Israel during the tribulation. Will we see others joining with us after we are gathered together as Israel? I would like to take you to prophecies in Ezekiel and Isaiah to see what you think:

Ezekiel 20:34 "I will bring you out from the peoples and gather you out of the countries where you are scattered, with a mighty hand, with an outstretched arm, and with fury poured out. 35 "And I will bring you into the wilderness (midbar - מִדְבָּר) of the peoples, and there I will plead My case with you face to face. 36 "Just as I pleaded My case with your fathers in the wilderness (midbar - מִדְבָּר) of the land of Egypt, so I will plead My case with you," says יהוה Elohim. 37 "I will make you pass under the rod, and I will bring you into the bond of the covenant; 38 "I will purge the rebels from among you, and those who transgress

zonen van Israël zouden uitmaken. Door 22.000 over 1.500.000 te verdelen krijgen wij opnieuw ongeveer 1/67. Dit is een probleem dat hoofdbreken bezorgd bij velen die met gewone verstandoplossingen op de proppen proberen te komen. Zou er een eenvoudig antwoord kunnen zijn?

Denk over wat er Pesachavond gebeurde. De Israëlitische families doodden het Pesachlam en streken zijn bloed aan hun deuropening om het leven van hun eerstgeborenen te verzekeren. Dit werd niet in het geheim gedaan. De meeste Egyptenaars wisten waarschijnlijk dat zij dit hadden gedaan, hoewel zij niet de reden daarachter kunnen begrepen hebben. De volgende ochtend echter, toen hun eerstgeboren zoon dood was... begrepen zij de macht en het gezag van de Elohim van de Hebreërs. Zij waren getuige van de plagen geweest, maar nu nam Hij hun kinderen! Konden zij een keus maken? Namen massa's van deze mensen (die de 70 naties vertegenwoordigen) het fractie-van-een-seconde-besluit om weg te gaan na het verlies van hun eerstgeborenen om misschien de rest van hun families te redden? Kon dit later de reden geweest zijn voor zoveel rebellen als zij door de wildernis reisden?

Dus als dit het geval was, dan kwamen de talrijke families die zich bij de Israëlieten aansloten zonder hun eerstgeboren zonen. De andere zonen in deze families waren begrepen in het aantal geschatte mannelijken die Egypte verlieten, maar enkel die families die hun deuropening met het bloed van het lam beschilderden, hadden eerstgeborenen. Bijgevolg kunt u niet meer de eenvoudige deling maken. Het getal 67 waarmee wij op de proppen kwamen voor het aantal zonen per familie zou drastisch verminderen als de families zonder eerstgeboren zonen in overweging werden genomen. Al die mensen hebben zich bij de diverse stammen aangehecht en zich eigenlijk met die stammen vermengd, waardoor ze een deel van de telling worden. Het is mogelijk dat de stam van de Levieten zichzelf zuiver hield en geen om het even welke aanvulling toestond. Dit zou ook de ongewone verhouding van Levieten t.o.v. de andere stammen verklaren.

Nu, als dit waar is, dan zou dit een patroon kunnen zijn dat wij opnieuw zullen zien in een toekomstige uittocht? Houd in gedachten dat dit niet over de persoonlijke redding gaat die door Yeshua werd verwezenlijkt. Dit gaat over de fysieke redding van Israël tijdens de verdrukking. Zullen wij anderen zich bij ons zien aansluiten nadat wij samen als Israël verzameld worden? Ik zou u willen nemen naar de profetieën in Ezekiel en Jesaja om te zien wat u erover denkt:

Eze.20:34 "Ik zal u uit de volkeren leiden en u uit de landen waarin u uitgestrooid bent verzamelen, met een machtige hand, met een uitgestrekte arm, en met uitgegoten woede. 35 En ik zal u in de wildernis (midbar - מִדְבָּר) van de volkeren brengen, en daar zal ik Mijn zaak met u van aangezicht tot aangezicht bepleiten. 36 Net zoals Ik Mijn zaak met uw vaders in de wildernis (midbar - מִדְבָּר) van het land van Egypte pleitte, zo zal Ik Mijn zaak met u bepleiten," zegt יהוה Elohim. 37 "Ik zal onder de stok doen doorgaan, en Ik zal u in de verbintenis van het verbond brengen; 38 Ik zal de rebellen onder u verwijderen, en hen die tegen Mij

against Me; I will bring them out of the country where they dwell, but they shall not enter the land of Israel. Then you will know that I am יהוה.

These verses seem to indicate that somehow He gathers us, but yet we are still in “the wilderness of the peoples”. Could it be that He is beginning to separate us into communities (like little Goshen’s) even while we are out amongst the nations? I know that some of you are already a part of a separated community such as this. Many others are seriously entertaining the idea of living in community as a group of Torah keepers.

Will there be those who must give of their lives, like the 1st born of Egypt before their families will also join with us? Isaiah seems to point to this. I will present these verses to you, with my comments, for your own meditation:

Isaiah 42:18 “Hear, you deaf; and look, you blind, that you may see. 19 Who *is* blind but My servant, Or deaf as My messenger *whom* I send? Who is blind as he who is at peace with me, And blind as יהוה’s servant? 20 Seeing many things, but you do not observe; Opening the ears, but he does not hear.”

The Almighty addresses these words to someone who is deaf and blind, yet He calls them a servant. They are also at peace with Him (Romans 5:1). Does this point to believers (at peace) who are blind and deaf because they do not understand the truth of Torah?

Isaiah 42:21 יהוה is well pleased for His righteousness’ sake; He will exalt the Torah and make it honorable.

In the midst of confusion and turmoil, the Torah will be exalted and regain its honor.

Isaiah 42:22 But this *is* a people robbed and plundered; All of them are snared in holes, And they are hidden in prison houses; They are for prey, and no one delivers; For plunder, and no one says, “Return!”

Is this the tribulation? Are believers in Messiah still confused, not understanding the Almighty’s plan of returning to their roots?

Isaiah 42:23 Who among you will give ear to this? Who will listen and hear for the time to come? 24 Who gave Jacob for plunder, and Israel to the robbers? Was it not יהוה, He against whom we have sinned? For they would not walk in His ways, Nor were they obedient to His Torah. 25 Therefore He has poured on him the fury of His anger and the strength of battle; It has set him on fire all around, Yet he did not know; And it burned him, Yet he did not take *it* to heart.

This has been the discipline of יהוה.

zondigen; Ik zal hen uit het land brengen waar zij verblijven, maar zij zullen het land van Israël niet ingaan. Dan zult u weten dat Ik יהוה *ben*.

Deze verzen lijken erop te wijzen dat Hij ons op de een of andere manier verzamelt, maar toch zijn wij nog steeds in de “wildernis van de volkeren”. Zou het kunnen zijn dat Hij ons begint af te zonderen in gemeenschappen (als kleine Goshen’s) zelfs terwijl wij onder de naties zijn? Ik weet dat sommigen van u reeds een deel van een afgezonderde gemeenschap zoals deze zijn. Vele anderen spelen ernstig met de gedachte van in gemeenschap te leven als een groep Thora bewaarders.

Zullen er zijn, zoals de 1st geboren van Egypte, die hun leven moeten geven alvorens hun families zich ook met ons vervoegen? Jesaja lijkt hierop te wijzen. Ik zal deze verzen aan u voorleggen, met mijn commentaar, voor uw eigen meditatie:

Jes. 42:18 Hoort, gij doven; en kijkt, gij blinden, opdat u zou zien. 19 Wie *is* blind dan Mijn knecht, of doof als Mijn boodschapper *die* Ik stuur? Wie is blind zoals hij die in vrede met Mij is, en blind als יהוה’s knecht? 20 Vele dingen ziende, maar gij neemt ze niet waar; de oren openend, maar hij hoort niet.

De Almachtige richt deze woorden tot iemand die doof en blind is, toch noemt Hij ze een knecht. Zij zijn ook in vrede met Hem (Romeinen 5:1). Verwijst dit naar gelovigen (in vrede) die blind en doof zijn omdat zij de waarheid van Thora niet begrijpen?

Jes. 42:21 יהוה heeft een welgevallen omwille van Zijn gerechtigheid; Hij zal de Thora verhogen en die eerbaar maken.

Te midden van verwarring en opschudding, zal Thora verhoogd worden en zijn eer herwinnen.

Jes. 42:22 Maar dit *is* een beroofd en geplunderd volk; Allen zijn verstrikt in gaten, en zij zijn verborgen in gevangenschuizen; Zij zijn tot prooi, en niemand redt; voor plundering, en niemand zegt: “Keer terug!”

Is dit de verdrukking? Zijn gelovigen in Messias nog steeds verward, het plan van de Almachtige van terugkeren tot hun wortels niet begrijpend?

Jes. 42:23 Wie onder u zal hieraan gehoor geven? Wie zal luisteren en horen voor de toekomst? 24 Wie gaf Jacob tot buit, en Israël aan de rovers? Was יהוה het niet, Hij tegen wie wij gezondigd hebben? Want zij wilden niet naar Zijn wegen wandelen, noch waren zij gehoorzaam aan Zijn Thora. 25 Daarom heeft Hij op hem de woede van Zijn toorn uitgegoten en de kracht van de strijd; Het heeft hem rondom in brand gestoken, toch wist hij het niet; En het verbrandde hem, toch nam hij *het* niet ter harte.

Dit is de tuchtiging van יהוה geweest.

Isaiah 43:1 But now, thus says יהוה, who created you, O Jacob, And He who formed you, O Israel: “Fear not, for I have redeemed you; I have called *you* by your name; You *are* Mine. 2 When you pass through the waters, I will be with you; And through the rivers, they shall not overflow you. When you walk through the fire, you shall not be burned, Nor shall the flame scorch you.

His discipline will be refining. And He will be with them throughout the process. Notice that He calls them “by their names”. Compare this with Bemidbar 1:18 where the people are numbered “according to the number of their names”.

Isaiah 43:3 For I *am* יהוה your Elohim, The Holy One of Israel, your Savior; I gave Egypt for your ransom, Ethiopia and Seba in your place. 4 Since you were precious in My sight, You have been honored, And I have loved you; Therefore I will give men for you, And people for your life.

Here’s the pattern. Do you see it? In the same way that He gave the firstborn of Egypt for a ransom, now again he will take men’s life in exchange!

Isaiah 43:5 Fear not, for I *am* with you; I will bring your descendants from the east, And gather you from the west; 6 I will say to the north, ‘Give them up!’ And to the south, ‘Do not keep them back!’ Bring My sons from afar, And My daughters from the ends of the earth — 7 Everyone who is called by My name, Whom I have created for My glory; I have formed him, yes, I have made him.”

Here’s the regathering for those “called by His Name”! He finds each one! And by the way, notice the four directions. This points to the set-up of the tribes around the tabernacle as they head for the Promised Land.

Isaiah 43:8 Bring out the blind people who have eyes, and the deaf who have ears. 9 Let all the nations be gathered together, and let the people be assembled. Who among them can declare this, And show us former things? Let them bring out their witnesses, that they may be justified; Or let them hear and say, “It is truth.”

There seems to be a sorting out here. Some of these blind people have eyes. They want to see! It’s beginning to make sense to the nations! (Just like it began to make sense to the Egyptians after the death of their firstborn.) What are the “former things” they are being shown? Is it the first exodus? And look at their declaration of truth!

Isaiah 43:10 “You *are* My witnesses,” says יהוה, “And My servant whom I have chosen, That you may know and believe Me, And understand that I am He. Before Me there was no El formed, Nor shall there be after Me. 11 I, *even* I, *am* יהוה, And besides Me there is no Savior. 12 I have declared and saved, I have

Jes. 43:1 Maar nu, zo zegt יהוה, die u schiep, O Jacob, en Hij die u vormde, O Israël: „Vrees niet, want Ik heb u teruggekocht; Ik heb *u* bij uw naam geroepen; U *bent* Mijn. 2 Wanneer u doorheen de wateren gaat, zal Ik met u zijn; En doorheen de rivieren, zij zullen u niet overstromen. Wanneer u doorheen het vuur gaat, zult u niet verbrand worden, noch zal de vlam u schroeien.

Zijn tuchtiging zal zuiveren. En Hij zal tijdens het proces met hen zijn. Bemerkt dat Hij hen “bij hun namen” roept. Vergelijk dit met Bemidbar 1:18 waar het volk “volgens het getal van hun namen” geteld worden.

Jes. 43:3 Want Ik *ben* יהוה uw Elohim, de Heilige van Israël, uw Redder; Ik gaf Egypte als uw losgeld, Ethiopië en Seba in uw plaats. 4 Aangezien u in Mijn ogen kostbaar was, werd u geëerd, en Ik heb van u gehouden; daarom zal ik mensen voor u geven, en volken voor uw leven.

Hier is het patroon. Ziet u het? Op de zelfde manier als Hij de eerstgeborenen van Egypte als een losgeld gaf, zal Hij nu opnieuw het leven van mensen in ruil nemen!

Jes. 43:5 Vrees niet, want Ik *ben* met u; Ik zal uw nakomelingen van het oosten brengen, en u van het westen verzamelen; 6 Ik zal tot het noorden zeggen: ‘Geef hen!’ En tot het zuiden: “Houd hen niet achter!” Breng Mijn zonen van verre, en Mijn dochters van de einden der aarde — 7 Iedereen die met Mijn naam genoemd wordt, die Ik voor Mijn glorie geschapen heb; Ik heb hem gevormd, ja, Ik heb hem gemaakt.”

Hier is het herverzamen van degenen die “met Zijn Naam genoemd” worden! Hij vindt elkeen! En terloops, merk de vier richtingen op. Dit verwijst naar de opstelling van de stammen rond de tabernakel zoals zij op het Beloofde Land gericht zijn.

Jes. 43:8 Leid de blinde mensen uit die ogen hebben, en de doven die oren hebben. 9 Laat alle naties samen verzameld worden, en laat de mensen vergaderd worden. Wie onder hen kan dit verkondigen, en ons vroegere dingen tonen? Laat hen hun getuigen brengen, opdat zij gerechtvaardigd kunnen worden; Of laat hen horen en zeggen: “Het is waarheid.”

Er lijkt hier een sortering te gebeuren. Sommige van deze blinde mensen hebben ogen. Zij willen zien! Het begint voor de naties steek te houden! (Net zoals het voor de Egyptenaren na de dood van hun eerstgeborenen begon steek te houden). Wat zijn de “vroegere dingen” die hen getoond worden? Is het de eerste uittocht? En kijk naar hun bekendmaking van waarheid!

Jes. 43:10 “U *bent* Mijn getuigen,” zegt יהוה, “en Mijn knecht die Ik uitgekozen heb, opdat u Mij kunt kennen en geloven, en begrijpen dat Ik Degene ben. Vóór Mij was er geen El gevormd, noch zal er na Mij zijn. 11 Ik, *zelfs* Ik, *ben* יהוה, en behalve Mij is er geen Redder. 12 Ik heb bekend gemaakt en gered, Ik heb

proclaimed, and there was no foreign god among you; Therefore you are My witnesses,” Says יהוה, “that I am El. 13 Indeed before the day was, I am He; And there is no one who can deliver out of My hand; I work, and who will reverse it?”

Such an awesome declaration of everything that He is! He is the ONLY El. He is our Savior. He will not share His Name with any foreign god. And we must be a witness of who He is. He is our ONLY deliverer.

You can continue reading on your own. I'll just finish with this....just a few verses later:

Isaiah 43:19 Behold, I will do a new thing, Now it shall spring forth; Shall you not know it? I will even make a road in the wilderness (midbar). And rivers in the desert

Shabbat Shalom!
Ardelle

afgekondigd, en er was geen vreemde god onder u; Daarom bent u Mijn getuigen,” zegt יהוה, “dat ik El ben. 13 Inderdaad vóór de dag was, ben Ik Degene; en er is niemand die uit Mijn hand kan redden; Ik werk, en wie het zal omkeren?

Zulk een ontzagwekkende bekendmaking van alles dat Hij is! Hij is ENIGE El. Hij is onze Redder. Hij zal Zijn Naam niet delen met een vreemde god. En wij moeten een getuige zijn van wie Hij is. Hij is onze ENIGE verlosser.

U kunt zelf blijven verder lezen. Ik zal hiermee alleen maar afsluiten .... een paar verzen verder:

Jes.43:19 Zie, Ik zal een nieuw ding doen, nu zal het uit spruiten; Zult u het niet kennen? Ik zal zelfs een weg in de wildernis (midbar) maken. En rivieren in de woestijn.

Shabbat Shalom!
Ardelle